

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1563/2024
17.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног законика у вези са чланом 61. став 5. Кривичног законика помагањем у вези са чланом 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ђорђа Пржића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Нишу 8К 505/2022 од 19.04.2024. године и 4Кв. бр. 503/2024 од 08.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ђорђа Пржића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Нишу 8К 505/2022 од 19.04.2024. године и 4Кв. бр. 503/2024 од 08.07.2024. године, у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док се у преосталом делу захтев за заштити законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу 8К 505/2022 од 19.04.2024. године усвојен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног АА, па су окривљеном АА досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 888.250,00 динара и одређено је да ће му се исти исплатити из буџетских средстава суда у року од 60 дана, по правноснажности решења на рачун адвоката Ђорђа Пржића ближе означен изреком решења.

Решењем Основног суда у Нишу 4Кв. бр. 503/2024 од 08.07.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Ђорђа Пржића изјављена против решења Основног суда у Нишу 8К 505/2022 од 19.04.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Ђорђе Пржић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произилази да га подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине или преиначи решење Основног суда у Нишу 4Кв. бр. 503/2024 од 08.07.2024. године и да се правилно досуде трошкови у конкретној правној ствари.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП наводећи да је суд занемарио чињеницу да је промењена Адвокатска тарифа и позива се на то да трошкови припадају окривљеном по тарифи која је важила у време доношења пресуде и предузимања правних радњи, а не по тарифи која важи у време доношења решења о трошковима што би било правилно и законито, наводећи да према Тарифи о наградама и накнадама за рад адвоката је прописано да судови када одлучују о трошковима кривичног поступка примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима што у конкретном случају није била реч.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи захтева били су истакнути и у жалби браниоца окривљеног АА – адвоката Ђорђа Пржића, те били предмет разматрања другостепеног већа Основног суда у Нишу које је поступало по жалби браниоца окривљеног изјављеној против решења Основног суда у Нишу 8К бр.505/2022 од 19.04.2024. године. Другостепено веће Основног суда у Нишу је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 2, у 6. и 7. пасусу другостепеног решења 4Кв. бр. 503/2024 од 08.07.2024. године дало јасне и аргументоване разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

Наиме, из списка произилази да је кривични поступак према окривљеном АА окончан пресудом Основног суда у Нишу 8К 505/2022 која је постала правноснажна дана 31.10.2022. године и којом је према оптуженом АА на основу одредбе члана 422. тачка 1) ЗКП одбијена оптужба да је извршио продужено кривично дело превара из члана 208. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног законика у вези са чланом 61. став 5.

Кривичног законика, помагањем, у вези са чланом 35. Кривичног законика и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Окривљени АА је поднео захтев за исплату трошкова кривичног поступка након правноснажности пресуде, који је нижестепеним решењем усвојен и којим је утврђена висина трошкова кривичног поступка који се имају надокнадити окривљеном.

Испитујући побијана решења Врховни суд налази да се неосновано поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је правноснажним решењем повређен закон у делу одлуке о накнади трошкова, јер иако је Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ступила на снагу 03.06.2023. године и чланом 11. наведене тарифе прописано да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка, кривично одељење Врховног суда донело је закључак 26.12.2023. године у погледу тумачења примене члана 11. важеће Адвокатске тарифе. Имајући у виду наведено како је одлука о трошковима кривичног поступка донета пресудом Основног суда у Нишу 8К 505/2022 од 21.06.2022. године која је постала правноснажна 31.10.2022. године правилан је закључак нижестепених судова изнет у побијаним решењима да окривљеном припадају трошкови кривичног поступка по Адвокатској тарифи која важила у време предузимања процесних радњи, јер те процесне радње нису биле тарифиране на исти начин као по важећој Адвокатској тарифи, која је у целини примењива само на обрачун награде за рад адвоката и накнаде трошкова за радње које су предузете и адвокатске трошкове који су настали после 03.06.2023. године.

Такође у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног, правноснажно решење оспорава и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводећи да се незаконитост одлуке огледа у томе да је првостепени орган, а и другостепени орган потврдио и објаснио, начин обрачуна тарифе и досуђивања трошкова, на тај начин што је бранилац окривљеног на појединим главним претресима мењао колеге, те му припада сразмерни део у односу на број брањених лица чиме је учињена битна повреда ЗКП. Дакле, у поднетом захтеву је само формално означена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено, међутим у образложењу захтева бранилац не указује у чему се конкретно наведена повреда састоји односно не наводи који то доказ тачније, на коме се по одредбама Закона о кривичном поступку решење не може заснивати. Обзиром да Врховни суд правноснажну одлуку, односно поступак који јој је претходио испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости (члан 489. став 1. ЗКП) и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно састоји повреда закона, на коју се захтевом указује, то по оцени овога суда захтев браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. и 487. став 1. тачка 3) ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**